

Portnerkonen, hvor hun fandt Uret, og hvorledes det har staaet. Det gør de, og de lægger ikke Mærke til, at Dagmar var med og dér har faaet hele Forklaringen, som hun bagefter kan aflævere. Det, at Dagmar har været derhenne og hørt Samtalen, siger intet Menneske noget om til le Maire. Det er et højt beklageligt Tilfælde, der spiller ind dér.

Undskyldeligt er det selvfølgelig ikke, hvad der er sket i denne Sag. Det forekommer mig beklageligt, ja, jeg kan bruge et meget stærkere Udtryk: det forekommer mig uforstaaeligt, at Dommeren, le Maire, har villet afsige Arréstdekret over den 16—17-aarige Pige, Dagmar Petersen, paa Grundlag af, at et Ur har været borte og er kommet tilbage igen. Paa det Tidspunkt, da han mente, at Sagen var fuldt oplyst, saa at man havde faaet at vide, hvem der var skyldig eller uskyldig, havde det efter min Mening været rigtigst af ham, at han havde søgt Sagen sluttet med Politidirektørens Samtykke og ladet Dagmar gaa sin Vej. Men, som sagt, hans Forhold vil nu blive paa-kendt af Højesteret ved Sagens Appel. Mig kommer det til at paahvile efter en grundig Undersøgelse af Sagen, som endnu ikke har fundet Sted, at træde op overfor de Politimyndigheder, som har forset sig, og det skal jeg gøre.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) har spurgt mig om en Revision af Børneloven. Jeg tror, at samtlige Medlemmer af Børnelovskommissionen saa godt som uden Undtagelse vil være enige med mig i, at det er for tidligt at tage denne Sag op til Løsning i Aar.

Det ærede Medlem fra Holbæk (Nøhr) har paa en overordentlig indtrængende og overbevisende Maade talt om en Overværgeraadssag og spurgt mig, om der ikke var noget at gøre ved den Sag fra Justitsministeriets Side. Jeg kan kun svare, at Lov Nr. 73 af 14. April 1905 § 17 foreskriver, at Overværgeraadets Kendelse er endelig, og Justitsministeren kan altsaa ikke omgøre Overværgeraadets Afgørelse.

Det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl) har omtalt det Stavnsbaand, som han kaldte det, der er i Straffelovstillæget af 1. April 1911, gentaget fra et tidligere Straffelovstillæg, hvorefter Vagabonder kan dømmes til at skulle opholde sig en vis Tid i deres Hjemstedskommune. Denne Lov gælder ifølge sin § 24, indtil Almindelig borgerlig Straffelov er underkastet Genemsyn af Lovgivningsmagten. Naar dette finder Sted, vil det rette Øjeblik være til

at træffe Afgørelse angaaende dette Forhold.

Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen), som i det hele synes at skænke mig en venlig Tanke, beklagede sig over Udgiftsforøgelserne paa Justitsministeriets Budget. Disse skyldes i alt væsentligt de store Byggeforetagender, Straffeanstalten i Nyborg og Sindssygeanstalten i Nykøbing, hvis Gennemførelse dog vist alle maa finde rigtig, og saa nytter det ikke at beklage sig derover.

Det ærede Medlem fra Skanderborg (R. Rasmussen) talte om Husdyrauktioner. Spørgsmaalet derom kommer ind under de Overvejelser, som anstilles af Obligationsskissionskommissionen, hvis Betænkning ventelig meget snart vil foreligge, og saa vil det formentlig være det rette Øjeblik at tage denne Sag op til Afgørelse i Rigsdagen. Men i Samlingerne 1895—96 og 1907—08 har der for Resten været foresat Lovforslag her i Tinget angaaende Afdragshandler, som ogsaa vedrører dette Emne, men disse Lovforslag har ikke nydt Fremme. Jeg tror derfor, det ikke vil være ønskeligt at optage denne Sag just i indeværende Samling.

Jeg beklager, at det ikke har kunnet lykkes mig at tale i mindre end en Time, men jeg har gjort det saa kort, jeg kunde.

Udenrigsministeren (*Erik Scavenius*):

Forskellige ærede Medlemmer har udtalt deres Tilfredshed med den foreslaaede Bevilling til Dansk Fredsforening. Ihvorvel denne Bevilling henhører under Indenrigsministeriets Budget, tør jeg dog maa-ske her udtale, at jeg varmt kan slutte mig til Tanken om, at der fra den danske Stats Side maa blive stillet Midler til Raadighed for det paaskønnelsesværdige Formaal, som Fredsforeningen har sat sig, og som der nærmere gøres Rede for i Anmærkningen til nævnte Forslag. Hvis Fredsarbejdet skal have virkelig Fremgang, maa der oparbejdes en alvorlig Villie dertil i Befolkningerne, og herved er et forudgaaende Oplysningsarbejde nødvendigt. Der er saa meget desto mere Grund til at sætte noget større Kraft ind paa et saadant Oplysningsarbejde, som vi nærmer os det Tidspunkt, hvor den bebudede Fredskonference i Haag gerne skulde træde sammen. Den anden Haager-Fredskonference udtalte Ønsket om, at der omtrent to Aar før den næste Haager-Konferences sandsynlige Sammentræden maatte blive nedsat et forberedende internationalt Udvalg for at samle de forskellige Rege-